

melse i Lovforslaget, og jeg skal derfor strax udtale mig herom. Det maa indrømmes, hvad man ogsaa erkjender, at der kan optaa Tilfælde, hvori Bønningen for Præsten, naar Jorden strax bortfælges uden nogen Godtgjærelse, maa anses for at være for ringe, og det kunde maasse for saa vidt synes rigtigt at optage en Bestemmelse derom i Loven, men dette have vi dog ikke anset for nødvendigt, eftersom man jo, naar Embedet bliver ledigt og Jorden bortfælges, gennem Finantsloven kan bevilge Tilskud til vedkommende Præsts Bønning, hvis denne maa anses for at være bleven for ringe. Dette er ikke noget Nyt, men derimod en Fremgangsmaade, vi have brugt i mange Aar, idet der paa Finantsloven er en Konto for Bevillinger til Tilskud til Præster. Ved Siden heraf skal jeg, skjøndt ikke som nogen Hovedsag, gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget foruden at fastsætte, at Pengene og Indkomsterne naturligvis skulle indbetales i Statskassen, tillige indeholder den Bestemmelse, at den Jord, som bliver at bortfælges, skal bortfælges i Lodder, der ikke ere større end 1 Td. Hartkorn. Derved vil man opnaa, at der bliver en hel Del mindre Eiendomssteder paa Landet, Noget, hvortil der vistnok i Birkeligheden er Trang. Med disse Vittringer skal jeg anbefale Lovforslaget.

Formanden: Exemplarer af det saaledes indbragte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Begjæring fra Folkethingsmanden for Hjørring Amts 3 die Valgkreds (E. C. Nyholm) om Orlov.

(Begjæringen findes i Tillæg A, Sp. 2311—12.)

B. Christensen: Denne Orlovsbegjæring er i sig selv og i de Følger, den middelbart og umiddelbart kan drage efter sig, meget eiendommelig, og den er efter Thingets enstemmige Beslutning ansat til Afgjørelse ved en eneste Behandling. Jeg har derfor ment, at det vilde være hensigtsmæssigt, om vi standsede Forhandlingen strax og henviste Sagen

til det staaende Forretningsudvalg. Jeg tror, at dette i sig selv vil være den naturligste og sikreste Vej, ad hvilken man kan komme til en Afgjørelse, som ogsaa for andre Forhold kan være af Bigtighed, og jeg indstiller derfor, at Forhandlingen af denne Sag standses samt at den henvises til Betænkningssafgivelse fra det staaende Forretningsudvalg.

Formanden: Der er saaledes stillet Forslag om, at eneste Behandling af denne Sag standses, og at den henvises til det staaende Forretningsudvalg. Hermed er Forhandlingen om selve Begjæringen afbrudt.

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes B. Christensens ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges med 46 Stemmer mod 12.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Pension for afflediget Korpsslæge, Dr. med. & chir. H. C. Møller, Ridder af Dannebrog. (Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2311—12.)

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at minde den ærede Forsamling om, at Krigsministeren ved Indbringelsen af denne Sag gjorde opmærksom paa, at der, siden vi sidst forhandlede om den, var optaget Forhør i Sagen. Disse Forhør kende vi imidlertid ikke, og efter Sagens delikate Bessaffenhed vil jeg derfor tillade mig at foreslaa, at vi standse denne første Behandling, og henvise Sagen til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet, bemærkede

Formanden: Inden vi gaa til Afstemning over dette Forslag, vil jeg, da den høitærede Krigsminister ikke i Dieblirket kan være tilstede, dog finde det rigtigt at vente en ganske kort Tid for det Tilfælde, at den høitærede Minister muligens skulde have Noget at yttre om dette Forslag.

Da Krigsministeren efter et kort Ophold var kommen tilstede, optoges Mødet paany.